BESCHIKKING VAN HET HOF

5 maart 1999 *

In zaak C-153/98 P,

Guérin automobiles EURL, vennootschap in gerechtelijke vereffening, gevestigd te Alençon (Frankrijk), in de persoon van de vereffenaar, X. Lemée, vertegenwoordigd door J.-C. Fourgoux, advocaat te Parijs, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van P. Schiltz, advocaat aldaar, Rue Béatrix de Bourbon 4,

rekwirante,

betreffende hogere voorziening tegen de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg (Tweede kamer) van 13 februari 1998, Guérin automobiles/Commissie (T-275/97, Jurispr. blz. II-253), strekkende tot vernietiging van die beschikking,

andere partij bij de procedure:

Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door G. Marenco, juridisch hoofdadviseur, en G. Charrier, bij de juridische dienst gedetacheerd nationaal deskundige, als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, lid van haar juridische dienst, Centre Wagner, Kirchberg,
verweerster in eerste aanleg,

geeft

* Procestaal: Frans.

HET HOF VAN JUSTITIE,

samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, P. J. G. Kapteyn, J.-P. Puissochet, G. Hirsch en P. Jann, kamerpresidenten, G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann, J. L. Murray, D. A. O. Edward, H. Ragnemalm, L. Sevón en M. Wathelet (rapporteur), rechters,

advocaat-generaal: G. Cosmas
griffier: R. Grass

de advocaat-generaal gehoord,

de navolgende

Beschikking

De feiten en het procesverloop

1 Bij verzoekschrift, op 17 april 1998 neergelegd ter griffie van het Hof, heeft Guérin automobiles EURL (hierna: „Guérin automobiles") krachtens artikel 49 van 's Hofs Statuut-EG hogere voorziening ingesteld tegen de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 13 februari 1998, Guérin automobiles/Commissie (T-275/97,

Jurispr. blz. II-253; hierna: „bestreden beschikking"), waarbij zij niet-ontvankelijk is verklaard in haar beroep tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie SG(97) D/3183 van 25 april 1997 houdende afwijzing van de door Guérin automobiles ingediende klacht betreffende de standaarddealerovereenkomst voor Nissan-automobielen in Frankrijk en betreffende de toepassing daarvan.

2 Guérin automobiles was oorspronkelijk concessiehouder voor, onder meer, het merk Nissan. De desbetreffende, voor onbepaalde tijd gesloten overeenkomst met de Franse importeur van motorvoertuigen van dat merk werd op 8 januari 1991 opgezegd.

3 Op de grondslag van artikel 3 van verordening nr. 17 van de Raad van 6 februari 1962: Eerste verordening over de toepassing van de artikelen 85 en 86 van het Verdrag (PB 1962, blz. 204), diende zij op 27 mei 1994 bij de Commissie een klacht in tegen Nissan France SA. Zij kwam daarin op tegen het door de fabrikant ingerichte distributiestelsel en verlangde de intrekking van de vrijstelling in de zin van verordening (EEG) nr. 123/85 van de Commissie van 12 december 1984 betreffende de toepassing van artikel 85, lid 3, van het Verdrag op groepen afzet- en klantenservice-overeenkomsten inzake motorvoertuigen (PB 1985, L 15, blz. 16).

4 Bij vonnis van de Handelsrechtbank te Alençon van 22 mei 1995 werd Guérin automobiles in staat van gerechtelijke vereffening verklaard en werd X. Lemée, procesgemachtigde, aangesteld als vereffenaar van de vennootschap.

5 Bij brief van 25 april 1997 werd de klacht van Guérin automobiles door de Commissie definitief afgewezen.

6 Bij op 20 oktober 1997 ter griffie van het Gerecht ingeschreven verzoekschrift stelde Guérin automobiles beroep in tot nietigverklaring van de beschikking van de Commissie van 25 april 1997.

De bestreden beschikking

7 Bij de bestreden beschikking heeft het Gerecht het beroep kennelijk niet-ontvankelijk verklaard, op grond dat het niet binnen de in artikel 173, vijfde alinea, EG-Verdrag bepaalde termijn van twee maanden was ingesteld.

8 Met name overwoog het Gerecht in punt 17 van de bestreden beschikking, dat het gemeenschapsrecht de gemeenschapsinstellingen in een geval als het onderhavige niet verplicht, de adressaat van een mogelijk bezwarende handeling te informeren over de rechtsmiddelen die hem ten dienste staan, en over de termijnen en modaliteiten voor de uitoefening daarvan.

De hogere voorziening

9 Tot staving van de hogere voorziening voert Guérin automobiles één middel aan, gebaseerd op algemene beginselen van het gemeenschapsrecht, te weten het vertrouwens- en het rechtszekerheidsbeginsel, het beginsel van eerbiediging van de

rechten van de verdediging en van het recht op een doeltreffend rechtsmiddel, alsmede op de bepalingen van het Verdrag betreffende de bescherming van de mensenrechten en de fundamentele vrijheden.

10 Zij betoogt, dat het gemeenschapsrecht, doordat het voortkomt uit een autonome bron zonder aanknoping aan de nationale rechtsorde, door de burgers maar langzaam wordt opgenomen. Ontredderd als zij zijn door de terminologie en de ingewikkelde regels van dat recht en door het abstracte functioneren van de gemeenschapsinstellingen, kunnen zij er onmogelijk al voldoende kennis van bezitten.

11 Daarom zou, gelet op de in punt 9 van deze beschikking genoemde algemene beginselen van het gemeenschapsrecht, het vermelden van de beschikbare rechtsmiddelen en van de termijnen waarbinnen daarvan gebruik kan worden gemaakt, een noodzakelijk vereiste zijn om het recht van toegang tot de rechter effectief te maken.

Beoordeling door het Hof

12 Ingevolge artikel 119 van zijn Reglement voor de procesvoering kan het Hof, wanneer de hogere voorziening kennelijk niet-ontvankelijk of kennelijk ongegrond is, ze op ieder moment en zonder tot mondelinge behandeling over te gaan, bij met redenen omklede beschikking afwijzen.

13 De artikelen 189, 190, 191 en 192 EG-Verdrag, waarin de aard van de door de gemeenschapsinstellingen verrichte rechtshandelingen en de regels die ervoor gelden, nauwkeurig worden omschreven, leggen die instellingen geenszins de verplichting op, de adressaten van die handelingen te informeren over de rechtsmiddelen die hun ten dienste staan, en over de termijnen waarbinnen daarvan gebruik kan worden gemaakt.

14 Het is juist, dat in de meeste lidstaten een dergelijke informatieplicht van de overheid bestaat, maar veelal is die verplichting door de wetgever ingevoerd en geregeld. Bovendien vergt de aard van de materie, dat vooraf wordt bepaald voor welke bestuurshandelingen die verplichting geldt, welke inhoud en vorm de inlichtingen dienen te hebben en waar zij moeten worden verstrekt — in de handeling zelf of in een afzonderlijk document — en wat de gevolgen zijn wanneer de betrokken inlichtingen niet worden verstrekt dan wel onvolledig of onjuist zijn.

15 Waar in het gemeenschapsrecht een uitdrukkelijke bepaling ontbreekt, kan niet worden aanvaard, dat er voor de administratieve of rechterlijke instanties van de Gemeenschap een algemene verplichting zou bestaan de justitiabelen te informeren over de rechtsmiddelen die hun ten dienste staan, en over de voorwaarden voor de uitoefening ervan.

16 Mitsdien dient de hogere voorziening, met toepassing van artikel 119 van het Reglement voor de procesvoering, kennelijk ongegrond te worden verklaard.

Kosten

17 Volgens artikel 69, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering wordt de in het ongelijk gestelde partij in de kosten verwezen, indien in die zin is geconcludeerd. Daar Guérin automobiles in het ongelijk is gesteld, moet zij, overeenkomstig de conclusies van de Commissie, in de kosten van deze instantie worden verwezen.

HET HOF VAN JUSTITIE

beschikt:

1) De hogere voorziening wordt afgewezen.

2) Guérin automobiles SA wordt in de kosten van deze instantie verwezen.

Luxemburg, 5 maart 1999.

De griffier

R. Grass

De president

G. C. Rodríguez Iglesias